

Rozmnožení zmijí.

Perioda několika posledních suchých let přispěla nejvíce k rozmnožení ovocných škůdců, ale i k značnému rozmnožení zmijí. V roce 1934 vyplateno bylo v obci pokladny 56 Kč za 28 zabíjecích zmijí. Počet zabíjecích zmijí byl však vyšší, neboť od dospělých hmyzů odměň za více zmijí pořizována.

~ 1935. ~

Úmrtí.

12. Jedna zemřela Aloisie Štredová č. 32. Stáří 73 r.
 12 " " Vilemína Bergrová č. 9. " 63 "
 7. března " Štěpán Píchl " 29 " 79 "
 (důvější majitel usedlosti č. p. 30.)
 3. května Josef Vlček, polník č. 50, stár 35 r. (zemřel na plicní chorobu.)
 7. října Bohumil Fuchman č. 44. st. 12 r. (Imobilní úmar)
 18. listopadu Josef Řehák č. 140. st.

Novostavby.

Na pozemku odkoupeném od obce vystavil nový domek č. p. 176 Josef Sedláček, syn cholupníka františka Sedláčka č. p. 11.

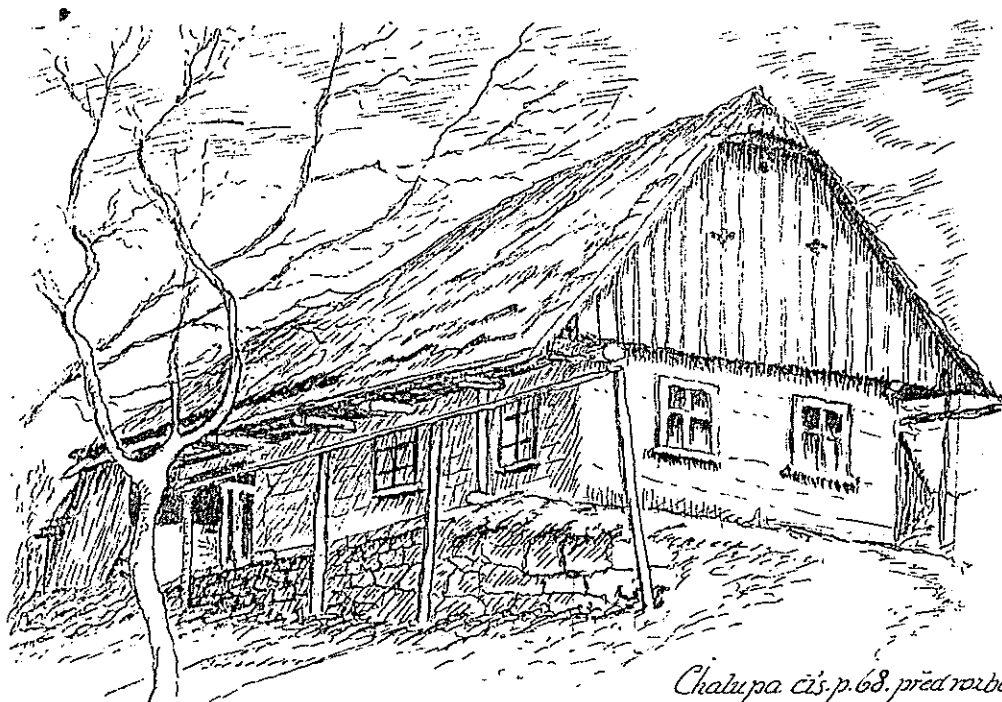
Oldřich Entlich, syn nájemce hostince v Maršově, vystavil na pozemku odkoupeném od Josefa Čelby č. 28. nový domek č. 172.

Na pozemku č. p. 174 postavila nový domek č. 174 Mamí Gabčáubová, manželka Štěpána Gabčána, roz. na Florenci.

Nový domek č. p. 174³ postavil a s pozemkem prodal Josef Čáruba č. p. 156. Františku Kváčkovi, státnímu robotníku z Českého Těšína.

Kupní smlouvou ze dne 13/2. 1934. přijal František Pšišek, porotovní úředník z Českého Těšína nový domek č. 175 od Josefa Čáruby č. 156., též technického úředníka u firmy Mekra-til, filiálka v Českém Těšíně.

Týž Josef Čáruba přestavěl kotnu u svého přebýtku, na o-

Chalupa č. p. 68. před rozbořením.
Majitel Josef Mencl.

bytní stavení na parcelách 378/ep. a 186 a prodal manželům
Johu a Anně Jarým z Týpce. (Ep. 177)

Josef Mencl rozbořil voji dřevěnou chalupu č. 68. a
postavil nový zděný domek.

U hospodářské usedlosti č. p. 2. postavil majitel Josef
Louček novou kolnu na severní straně.

Prodej nemovitostí.

Kupní smlouvou ze dne 19/8. přijal chalupu č. p. 17. Ště-
pán Efler, dřívější majitel chalupy č. p. 96. 95. od Januška Teich-
mana.

Tyš Janušek Teichman koupil příbytek č. 37. od bratra
Ladka Teichmana a ponechal si pole od chalupy č. 17. Pole na
severní straně náležející domku k chalupě č. 37. a náležející kousek k
rozboření usedlosti č. 35. koupil Antonín Efler č. 63.

Laděk Teichman odstěhoval se do Štětovic u Kralové Hrad-
ce, kde koupil hostinec.

Josef Bělina s manželkou Lidmilou, dcerou štětovic-
kého

učitelé Jautiška Sobotky přijali smlouvou ze dne 31/8. 1933. Chalupa č. 48 s polemkou od otce Petra Běliny.

Chalupa č. 56. koupila Jautiška Čimáková z Velkých Svatoňovic od bratra Antonína Čermáka. Oba rodem z Maršova.

Chalupa č. 54. koupil Jindřich Heffler s manželkou Annou od Jana Havla. Jindř. Heffl. syn Jautiška Hefflerů č. 15.

Chalupa č. 11. prodal Jautišek Sedláček Zdeněk Věškově, vdově po Čičku Věšovi č. p. 8. 11/7. 1935.

Usadlost č. p. 8. přijala po zemřelém otci Čičku Věšovi Zdeněk Pichová, manželka učitelé v Havelovicích. 24/4. 1933.

Chalupa č. 12. prodal Josef Jauský Josefu a Marii Ludvíkovým. (3/10. 1935.)

Chalupa č. 29. Převzal Rudolf Pich po zemř. otci Filipu Pichovi, dřívějším majiteli usedlosti č. 30. (9/2. 1935.)

Chalupa č. 88. Převzal Augustina Marie Přemětkovi od mošky Josefy Eflerové.

Chalupa č. 128. Herbert Jirouch, syn Jidinauda Jiroucha č. 143. s manželkou Boženou koupili od Ladislava Murlíka, bratra Božiny. Jirouchové.

Jautišek Vít č. 85 převzal chalupu č. 126. po zemřelém bratru Josefu Věšovi; (dříve majitel usedlosti č. 64.

Chalupa č. 124. Získal po otci Jautišku Přemětkovi Josef Přemětek č. 154. a prodal Josefu a Marii Klapákovým.

Cihelna č. 168. prodána v soudní dražbě. Koupila Kämpelická, společ. a záložní spolek pro Libušator.

Usadlost č. 14. koupil v též soudní dražbě Václav Opletal, řidičí učitel. Dosavadní majitel cihelny i usedlosti č. 14. Jautišek Věšek.

Chalupa č. 42. Koupil Ladislav Louček, majitel usedlosti č. 46 od sestry Bláženky Loučkové.

Chalupa č. 84. Převzala Jautiška Věšová manželka Jaroslava Věšá po rodičích Janu a Josefu Věšovských.

Chalupa č. 57. Převzal od otce Josefa Picháka, Ladislav Picháček. Pole od tří chalup koupil Josef Pich, rolník č. 74. V roce 1935. vypracována část polemkou od usedlosti

Josefa Vítě p. 73. noví majitelé:
 Liánka Láubová c. 456. 17a 24 m² les a cesta, za 1000 Kč.
 Jaroslav Bolkovc c. 163. praveky c. 427/1. pole 30a za 6000 Kč.
 Josef Vtěk c. 79. 427/3, 1124/3. 57a za 9996 - Kč
 Hedvika Láubská c. 72. 165. 427/3, 1124/4. 45a. za 7900 - Kč
 Anna Růmčková c. 82. 427/4, 1124/5. 92 a " 16.094. "
 Jan Vít c. 26. 427/5, 1124/6, " n" 0" 1ha 16a za 20.000 Kč.
 Augustin Růmčkov c. 88. 427/6, 1124/7, a dlece " f" " 1" " m"
 58a 96 m² za 10.245 Kč.
 Antonín a Hermína Kullovi c. 49 koupili pole od chalupy c. 74.

Volba do poslanecké sněmovny a senátu.

Volba konala se dne 16. května 1935. v hostinici u Berg-
 ru. Zastupcem dohlédacím úřadu jmenován Václav Gottwald,
 řídicí učitel. Ve volební komisi zasedali za stranu českoslo-
 vensko-socialistickou: Levěk Vít c. 7 a Oldřich Beji c. 93. za stranu repu-
 blikánskou: Josef Seidl c. 113, Josef Loušek c. 2, a Jaroslav
 Hanuš c. 36, za stranu lidovou Antonín Kull c. 49 a
 Stěpan Cháaska c. 71, za stranu komunistickou Jo-
 sef Růmčkov c. 154 a Josef Lukáš c. 72, za socialistickou demo-
 kratickou Josef Mikeš c. 170. a za stranu fašistickou Jan-
 šek Vít c. 85. a Josef Vtěk c. 79.

Předsedou volební komise zvolen Antonín Kull, mí-
 stopředsedou Josef Mikeš.

Kandidátní listing do poslanecké sněmovny:

1. Kandidátní listing Republikánské strany zemědě-
 lského a maloroľníckého lidu.
2. " " " " Československé socialistické strany
 dělnické!
3. " " " " Československé strany národně socialistické!
4. " " " " Komunistické strany Československa,
5. " " " " Československé strany lidové.
6. " " " " Kandidatenliste der Deutschen sozialde-
 mokratischen Arbeiterpartei.
8. " " " " Kandidatenliste des Deutschen Bundes der
 Landwirte.

9. Kandidatenujete des chrišćlich-deutschem Landvolkes.
 10. Kandidatnu' listiny žiřnosťensko-obelodnicke' strany sudostorovske'.
 12. Kandidatenujete der Sudetendeutschen Partei. (K. Henlein)
 13. Kandidatnu' listiny Narodni' obce fašistické (Rud. Gajda)
 15. Kandidatenujete der Wirtschaftspartei der Schuldner aller Stände verbunden mit der unabhängiger sozialistischem Partei in der Slovenski und Podkarp. Rus.
 16. Kandidatnu' listiny Narodního sjednocení (předs. K. Hamar) spólus ruským blokem; Ruskoj nacionalni' autonomni' stranou a s Ruskou narodni' stranou.

Kandidatnu' listiny do senátu v témže měni' mimo kandidatnu' listinu č. 15.

Výsledek volby z. 1935. s výsledkem z. 1925. a 1929.

Číslo kandid.	Strana	1925.		1929		1935.	
		Bilanc. smeřování	Senát	Bilanc. smeřování	Senát	Bilanc. smeřování	Senát
1.	Strana republikánská	60	50	91	60	72	67
2.	Sociální demokrate'	4	3	15	14	17	15
3.	Národní socialisté	125	109	124	109	87	72
4.	Komunisté	26	21	17	19	13	11
5.	Strana lidová (dříve křesť. soc.)	717	702	83	74	59	57
10.	Strana žiřnosťenská	23	18	45	38	34	23
13.	Fašisté	—	—	—	—	125	116
16.	Národní sjednocení	—	—	—	—	1	3
	Oprávněných voličů	376	318			445	405
	Hlasů nepřítomných	2	3			7	6

Volba do zemského a okresn. zastupitelstva

dne 26. června 1935.

Zastupitelstvem dohlédacího úřadu zvolen Vilém Gottwald
 řídící úřad.

Členské volební komise: Za Národní socialisty Čiňk Vít 67,
a Oldřich Bejč 93., za stranu republikánskou Josef Sedláček 113.
za stranu lidovou Antonín Kulec 49. a Jaroslav Špaumlý 72.,
za komunisty Josef Řezníček 154., za sociální demokracii Jo-
sef Mikš 170., za komunisty Jiří Čiňk Roskovec z Úpíče,
za fašisty Špaumlý Vít 85. a Josef Václav 79.

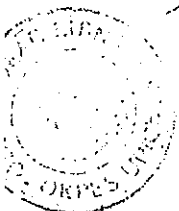
Předsedou komise do zemského zast. voleb Čiňk Vít, do
okresního zast. Oldřich Bejč.

Výsledky volby:

do poslan. sněmovny, sněmu, zemského a okresního zastup.
1935.

Strana	Přím. sněmov.	Senát	zemské zastup.	Okresní zastup.
Strana republikánská (agrární)	72	67	89	—
" sociální demokratická	17	15	11	16
" československých socialistů	87	72	95	119
komunistů	13	11	18	19
československá strana lidová	59	57	56	—
strana živnostenská	34	23	30	—
strana fašistická	125	116	92	—
národní sjednocení	7	3	7	—
samostatné strany:	—	—	—	237
(st. republikánská, živnostenská, fašistická a národní sjednocení)				

Vždy propovízející se zájem o výsledky volební vyšším byl
při letošních volbách vzhledem k nové straně "Národní
obce fašistické" (Rudolf Gajda). Úspěch této strany při vol-
bách do sněmovny a do sněmu byl v naší obci značný,
překročila však následující potom škála při volbě do
zemského zastupitelstva, jež se dá vyvětlit jedině skla-
mání voličů této strany s celkovým výsledkem do po-
slanecké sněmovny kde strana obdržela 6 mandátů a s vý-
sledkem do sněmu kde vyšla na prázdnou. Rovněž při
soustředění všech stran samostatných při volbě do okresního zastup.
jež byla všeobecně vykládána, neobdržela mnohých vo-
lčů se sdružením stran se stranou fašistickou.

~ Dr. Eduard Beniš ~

zvolen prezidentem republiky.

Bolest a bolest způsobila občanům republiky zpráva, že dne 14. prosince 1935. odstoupil budovatel našeho státu a první jeho prezident

Tomáš G. Masaryk.

Bolest nad odchodem muže, s jehož životem srostly téměř dějiny prvního let naší republiky zmírňována byla, když prohlášení přijímací oznámily dne 18. prosince 1935., že zvolen nástupcem Masarykovým Dr. Eduard Beniš dosavadní ministr zahraničí, a spolubudovatel našeho státu.

Obyvatelé naší obce a celého úpíckého okolí měli přelidskou prozvědu ho osobně dne 12. května 1935., kdy promluvil na sábovu lidu na náměstí v Úpici o válce a míru. Dostalo se mu tehdy v městě Úpici slavnostního uvítání. Přirodu uspořádáno na jeho počest i sábovu sáčasného se množství lidí z Úpice i z dalekého okolí, aby vyslechli a poznali muže známého z dějin národního osvobození a budování našeho státu.

Oslava 85. narozenin presidenta

T. G. Masaryka.

Dne 7. března 1935. dožil se 85. narozenin první prezident československé republiky T. G. Masaryk. Nebylo snad jediné obce, kde by nějakým vhodným způsobem nebyl oslaven tento památný den. V Libůstově, mimo obyčejnou oslavu ve škole uspořádán místní Odbor Národní jednoty Severočeské dne 3. března v hostinci, u Elmerů divadelní představení o slovníku z Úpice „Bouře z jasněho nebe“ s prolovem p. Josefa Jáchody faráře církve československé a místní tělocvičné jednoty „Sokol“ divadelní představení v hostinci Josefa Bergea „Evropa hoří“ s prolovem starosty obce p. Jana Ulby. K památnému dnu dne vydala výzvu i Česká zemská hasičská jednotka, aby hasičstvo všech sborů nepomenujlo oslavu tento den a ke počtu presidenta republiky aby v předvečer jeho narozenin vyplá-

ty ohně ve všech oknech, kde nalézá se hasičský sbor. Za místo-
 oslavy vyhlásmo navštívil nedaleko hůře ucesty vedoucí z
 Libčatova ku „Svobodnímu.“ Půsne v 6 hod. 59 minut
 po hasičském signálu vzplanula hranice a rozšířily se o-
 hně v okolí odtud pěkně viditelné. Při plápolu ohně
 přednesl za přítomnosti všech členů sboru i hojně obecá-
 stva a mládeže vhodný proslov sborový vzdělavatel Jo-
 sef Michulka, nacelá uspívána přítomnými hymna, kte-
 rou ukončil krásný projev.

Činnost spolková.

Odbor Národní Jedn. severočeské.

Divadelní představení:

„Na manrétské pouli-klici.“ Veselohra.

„Bouře z jasného nebe.“ Hráno pohostinsky spolkem „Čechoslo-
 vák z Týpky na oslavu narozenin předsedce F. J. Masaryka.

Rajská - Smolekova: „Její Veličestvo Laska“ veselohra.

Hebíček - Jorš: „Půsne z Libče, hráno dvojkou.“

Balý - Kubín: „Zasnoubení na paloučku“ hráno v přirodě v
 lese ve Svobodném.

Jos. Kajetán Fyl: „Palcová dcera“, drama.

Mikulášský večer.

Vstupné 2 Kč - k stání a jednotné vstupné 3 Kč k sedmí.

Příjmy: 367 - Kč, příjmy: 70 - Kč.

Tělocvičná jednota Sokol.

Starosta spolku: Josef Borůvka č. 97., jednatel Ladislav Re-
 hák č. 57., vedoucí mužů Václav Šafa, mlýnář č. 66., vedoucí žen
 Zámka Milová, vedoucí záhybů: Jos. Michulka, vedoucí záhybů
 Marie Fluorč č. 20., vzdělavatel: Jos. Michulka.

Jednota pořádala: „Besídku v hostinci Jos. Bergra, a div.
 představení „Evropa hoří“ na oslavu penziontových narozenin.

Licák mládež, dnu večera v Flouřině Hostelci: 8 záhybů,
 10 záhybů, stelu v Batňovicích z mužů, a záhybo-stelu
 v Dobrušce z mužů a 4 ženy.

Tělocvičná místnost v hostinci Jos. Bergra č. 13.

Sbor dobrovolných hasičů.

Pohřební pokladna újmi mlá, v r. 1935: 1059 členů. V tomto roce emilo 24. členů, všichni mimo další obec.

Účast na sjezdech. Hasičský sjezd újmi konán v tomto roce v Odolově, dne 23. června. Před sjezdem se 15 členů, které dopravil na sjezd provozem Sýpárů Fek, jelo k 30. Dále se účastnil sbor 7 čluy sjezdu v Měříčce.

Čestné uznání zastoupeným členům. Letošního roku bylo tomu 20 let, kdy založila hasičská újma újická. Události té vzpomínka na slavnostní schůzi újmi konané dne 16. února 1935. v hotelu „Budník“ v Újici. Při schůzi té uděleno bylo čestné uznání 30 zastoupeným členům újmy. Z obce naší jsou to členové sboru: starosta sboru Josef Elsner, velitel Čuček Vít a Josef Jindra, hospodář sboru. Čestné uznání zhotoveno byla ve formě kapusních legitimací s fotografií majitele a s fotografií všech významných. Text legitimací rozdíl je na 2 části. Na prvním listu text všem společný o usnesení újmy k udělení čestného uznání a na druhém listu dodatky o činnosti dotyčného čluy. Text u Jos. Elsnera je následující:

— Hasičská újma újická udělila bratru Josefu Elsnerovi, činnému čluy sboru dobrovolných hasičů v Lbnátově na volné hořadě konané dne 4. února 1934. a schválené újskou újmskou hasičskou jednotou v Praze čestné uznání za pilnou a neustátnou práci v újmi. —

Hynek Čepelka v. r. Jos. Jindera v. r.
Antonín Baudyš v. r.

A na druhém listu dodatky:

Bratr Josef Elsner narozen dne 13. prosince 1880. půstou pil za čluy sboru dobrovolných hasičů v Lbnátově r. 1903. jako letec a byl r. 1909. zvolen starostou sboru, kteroužto funkci vede ku prospěchu sboru až do dnes.

Dodatek u Čučka Vít je následující:

Bratr Čuček Vít je stálým předsedícím technické komise újmy a 1925. jmenován újmským náčelníkem, kteroužto funkci zastává ku prospěchu újmy svádomite až do dnes.

Dodatek u Josefa Jindery:

Bratr Josef Jindra, narozen 3. června 1882. půstou-

žil za člena sboru dobrovolných hasičů v Libnátově v r. 1912. jako stříkačnický, zároveň byl zvolen zbrojmistrem, kteroužto funkci zá-
ně zastává až do dnes. V činném výboru pracuje pilně, spřa-
divě a nestranně ku prospěchu hasičské činnosti úpravek.

Činnost zábraniho odboru omezila se v tomto roce na pořá-
dání obvyklého plesu v hostině Jos. Elsonera. Vzhledem k tomu, že
následkem těžké hospodářské krize a spojení s ní nesamostat-
nosti bylo návštěva svědčící o jižší účinnosti k hasičskému
sboru. Hostavilo se na 97 páru. K usnutí přítomně došlo po-
přítelnosti kdy zhasla svíčka a tančící octnuli se v naprosté tmě.
Domněnku přítomných, že jedná se o umyšlené poškození, potvrdil
i zřízení elektrařského svazu vyslaný důlního dne aby záradu
odstraní. Umysl pochlátě poškození zábrani se nepodařil neboť
v krátkosti byla rozsvícena svíčka náhradní a zábava pokračo-
vala nerušeně dále.

Noční hlídky. Jelikož vystřihly se pověsti o Richardu Bur-
gerovi, v minulém roce zatčením jako podesílem, ze založe-
ní požárů v Marsově a v Suchovbítčicích v minulém roce, o kte-
rých učiněna zmínka i v zápisech v. 1934, že viděm byl v Marso-
vě, učiněno bylo v Libnátově, v Marsově a v Slavovickách konání
nočních hlídek. V Libnátově konány opětně pro čísel, s poz-
děm, se místo 4 osob hlídkovaly osoby dvě. Obviněný Richard
Burger byl krajským soudem z obžaloby zkařstování spůsobem pro-
nedostatek důkazů a odsouzen pouze pro kraděm na pět ro-
ku do vězení nepodmíněně. Po odpykání trestu uctm mu
súlely probyl v dohodovací pracovně.

Čvičení sboru. R. 1935. konáno, 3 obvyklá čvičení a 2 pořá-
ní čvičení nosní. První od oboru studny u č. 20 na přibytěk Hra-
siška Záděského č. 95. Vody docíleno za 16 minut po signálu.
Druhé noční čvičení konáno dne 25 září společtě se sborem mar-
šovským. Pracovní signálu u libnátovské školy dopravena stří-
kačka za 14 minut k vodní nádrži pod dolením hostincem
v Marsově a za 2½ minuty potom docíleno výstřik vody. Čvi-
čení účastnilo se 17 hasičů. Přítomni byli činní členové.
Sbor marsovský docílen vody za 7½ minuty po signálu.

Nedášené založení ohně

K nedášenému založení ohně došlo v průběhu Josefy Eflerové č. 88. nyní v majetku Augustina Řečníčka. Založení objevil nynější majitel při průzkumu palivového důlu. Ohně byl průmyslně založen, a pokročil již tak daleko, že silná polena byla zbrněle ohořelá. Za jednodlo se o neozumný čin dětí nebo o zamyšlený zločin zůstalo nevysvětleno. Nález vzbudil procloupi-
selný rozruch, neboť dosud byl v úvě paměti zločin zkařství v
mikulčím roce v Marsově, a v Suchovstičích.

Sbírka na záchranu „Jiráskova divadla“ v Hronově.

V tísnivé finanční situaci octnula se správa „Jiráskova divadla“ v Hronově. Na záchranu jeho vypsaná národní sbírka. V Libušatově vykonána mezi členy hasičského sboru a vynesla 40 Kč.

Nález starých mincí.

V srpnu r. 1935. nalezena byla majitelem chalupy č. 73 v Marsově Adolfem Kulterem při kopání hlíny za účelem vyprá-
vání dvorka malá hliněná nepolívaná nádoba tvaru popelnice, s obsahem 50 českých grošů. Nádoba nalezla se v hlíně maravee, asi 30 cm pod povrchem země v místěk mezi novou stodávkou a cestou vedoucí na Kopaně.

Zmíněná chalupa č. 73. byla původně výměnkářskou chalupou od polnícké usedlosti č.p. 9. Usedlost tato postala děle-
ním usedlosti č.p. 1.

Nalezené mince jsou pražské groše z doby panování Václava II. (1283. - 1305.) Je to rašta kutnohorská, podle proušského provedení spíše z prvního let Václavova panování, tedy blíže k roku 1283.

Pražské groše razili: Václav II., Václav IV. („feriūs“)
Jan Lucemburský, Karel IV. („primus“), Vladislav II.

Nalezené groše byly značně poškozené, měděnkou pro-
težité. Groše měly nápis: (doplňeno)

WENCEZLAVS SECUNDVS a v. umějším knihu narečelni:

DEI : GRATIA : REX : BOEMIE *

a kolem hra : GROSSI : PRAGENSES* **

Dva zachovaljší groš davorány byly nálesem soki škole libušatovské.

Škola.

Počet žáků na počátku školního roku 1935.

I. třída : 37 žáků, z toho 16 chlapců, 21 děvčát
II " 45 " " 23 " 22 "
z toho Němců 7.

Po odchodu učitelky Marie Kábitové vyučovala na škole v Libušatově učitelka:

Miroslava Bartoňová

ze Dvora Králové n. L. Po předstínech z 1935. nastoupil místo def. učitele na zájmi škole

Miroslav Valenta

ze Ržyně v Podkrkonoší, který zde již dříve vyučoval.

Výlet. Kři kousem školního roku uspořádán byl pro školní děti výlet autobusem do Adusbašských skal, se zvláštnou zájmiškou kři Honoru, kde navštívím škol spisovatele Aloise Jiřáka.

Knihovna školní čítá 302 knih, učitelská 168 knih.

Lidovou školu hospodářskou navštívije s. r. 5 žáků. hospodářskou, (polničkou) školu ve Smiřicích 2 žáci, celkem dosud 3 polničků synové!

Hospodářskou školu ve Stěruácl navštívovoly dosud 3 zákyně.

Učitelský ústav vystudoval Josef Čelba č. 38. nyní učitel v Červeném Kostelci; lesnickou školu v Písku Adolf Teichman č. 70. a řemeslní č. 12., odbornou školu skalcovskou v Náchodě Josef Záruba č. 40., inčovník v Úpíži.

Mléčná akce. Z výnosu daně na mléčnou akci podílováno bylo 18 nejpoctivějších dětek 1/4 l mléka a jednou houskou denně.

Dary na mlčnou akci r. 1934.-1935.

Odbor Národní jednoty severočeské	20.- Kč
Sbor dobrovolných hasičů	50.- "
Marie Hábrtová, učitelka	20.- "
Abendroth, farář z Florišek	50.- "
Národní obec fašistická	75.- "
Konsumní družstvo „ Dobromil“	200.- "
Společnost a záložní spolek pro Libňatov a okolí	200.- "
Okresní sociální péče	795.- "
Organisace republikánské strany (dávost) z akce	
„Květen dětem“ od Václava Štáfy za čisto z této akce	303.- "
a další sbírka z této akce	28.- "
„ 141 kg žita a	67.- "
celkem	1148.- Kč

a 141 kg žita.

Z minulosti školy.

Jan Smetana učitel v Libňatově.

{ Jan Smetana učitel v Libňatově byl bratrance Bedřicha Smetany, hudebního skladatele. Oba byli praravnuky Matěje Smetany, zřadníka v Sadově. (1683-1742.) Syn tohoto Václav byl bednářem v Sadově. (1730-1779.)

Syn Václavův Jan Smetana, sládek * 1777 nejmenší z dětí ze všech sourozenců. Měl najatý pivovar u nedalekého Nisy v Huském Slusku, potom v Chbalkovicích u Českí Skalice, dále v Novém Městě n/m. nato pivovar v Litomyšli, kde se narodil syn jeho: Bedřich Smetana, hudební skladatel r. 1824.

Janův dědek Václav Smetana Josef, zřadník ve Svinišťanech (* 1768 - * 1810.) měl mnoho dcer a syny: Januška a Jana. Po předčasné smrti Josefa Smetany vyál se vdovoy i dětek bratr zemičleho Januška a dcl jím i dobře vychováni. Syna Josefova Januška dal na studii a ten- to stal se doktorem filosofie a profesorem v Plzni.

Januškův syna Josefova Jana dal na studii. Chlěl pivovodně, aby se učil sládočnictví, poněvadž by mu to mohlo ve svém pivovaru zajistit i výroby, ale Jan se k tomu málo hodil.

Jon zdědil po svém otci především lásku ku hudbě, naděvoře však byl zaujat někdy svými houslemi. Celé hodiny vydal státi na dvoře a hráti na svůj milý nástroj. (Podle sadělení paní Klary Hlaváčkové v Úpici. A tu někdy frantisek Smetana usoudil, že by z něho byl asi sporný skladovnický, a dal ho proto na studii, třebaže již tehdy velké jáho měl frantisek. Vystudoval však přeci tolik, že se mohl státi učitelem a v tomto svém povolání vytrval až do smrti.

Nejprve byl učitelským pomocníkem v Německé Brusnici, potom 30. října 1826. se dostal za pomocníka do Českého Stálce, kde po 2 léta do r. 1828. byl učitelem Bořiny Německé, dokud tu chodila do „menší školy“ ve známé staré školské škole. Tu pak pobyl, až byl jmenován učitelem (správcem školy) v Libňatově, kde se oženil, (s Barbarou, roz. Jägerovou z Josefova) a kde se mu narodily i 2 děti Jan 7. 1844. a Klára r. 1847.

R. 1861. se dostal konečně do Úpice, kde žil do své smrti 23. května r. 1876. (Jeho manželka umřela za měsíce po něm dne 23. června.)

Byl to člověk a učitel dobrý a věrný, jenž na př. české dějiny vykládal ve škole s takovou vroucností, že dojat sám infundou až zaplakal. Nade vše byl však vyklášený hudebník, jenž byl duší hudebního života nejen v Úpici, ale i v celém okolí. A tak i zde přeci frantisek Smetanův nesla dobré ovoce.

Deca Klára provdala se za hostinského Hlaváčka v Úpici, syn Jan byl notářem v Českém Brodě.

Motička zemřelých v Úpici z let 1869.-1904. fol. 54:
Smetana Jan, učitel v Úpici c. d. l. rodem ze Svinišťan u Chvalkovic, zemř. 23. kv. 1876 v 7. hod. ráno; záopnání, pohřben 26. května (68 let, 1 m 12 dní) (většinou ne-
správně) na ohraničenou mozkou.

Učitel Jan Smetana byl nějaký čas majitelem polníkové usadlosti č. p. 59. v Libňatově. Vsadlost tuto koupil byla Janem Smetanou od Josefa Šaňbova r. 1857. za 1400 fl. V témže roce prodal ji za 1400 fl. Antonínu Pichovi.

Všimno uvedenou usadlost vlastnil učitel Smetanův

Podle následujícího posuzky:

Nr. top. 293 luka nad rybníkem - - - - - 80 sáhů
výnos $5\frac{1}{16}$ sena
" " 291. pastviny u lesa pod rybníkem 1009 "
výnos $8\frac{1}{16}$ sena
" " 292. vlněle - - - - - 654 "
výnos $7\frac{2}{16}$ sena
" " 294 nad rybníkem 1j 136 "
výnos $8\frac{1}{16}$ sena
vlněm 2 jing 279 sáhů výnos $1\frac{13}{16}$

Les Vraška - - - - - 4 j. 527 "
výnos dříví měkké a tvrdé $5\frac{16}{60}$ sáhů.

Poznámky: Lesy skladatele Bedřicha Smetany Alois, provázala se až je bylo něco málo přes 20 roku za Emanuela Nyklíčkovského vaučnicko-místana a vlastnec v Úpíci, tímž o 30 roku stouřiko. Měl dům na náměstí č. p. 35, který byl tenkrát ještě s podlažím. (Nyklíčková + 1862.) Po smrti Nyklíčkovského Tlaha vdova prodala se znovu za Karla Blahosě, místana a obkovačnicka v Úpíci mladíka, typn as 25 letého, až je mnoho-mechybilo do padesátky. (Klara Blahosová + 9/12 1888.) Karel Blahos se oženil se potom ženou s Albinou Parnovskou, bývalou vychovatelkou v podání Karla Bendla.

Antonín Falta, učitel v Libuňatově.

Před Janem Smetanou vyučoval na škole v Libuňatově učitel Antonín Falta. Vyučoval ve Slatině n/ú a je totožným s učitelem, kterého podle jménem Šolka uvádí spisovatel Alois Jirásek ve svém díle „U nás“. Ze Slatiny přeložen byl do Račce a odtud na školu libuňatovskou. Antonín Falta zemřel v Libuňatově dne 29. ledna r. 1847. v čís. pop. 80. (Stará škola) a pochován byl dne 31. ledna na Hřbitvích, dle zápisu v úřední matrice kamní formy. Žil v stáří 59 roku.

Jan Dřstka (Drska)

Jan Dřstka, syn učitele na libuňatovské škole proslul jako humorista drákauski dvorní opery. Byl též oblíbeným zpě-

váknem pražským a byl jímán u čtyř nejvů pražských, kteří
 veřejným přednesem v divadle přispěli k znárodnění Slov-
 jazyčného uhořelavky: „Spi má' slaná“ (Duska, Podhorský, Illner
 a Štakový). Proslul i jako skladatel.

J. J. Duska: „Sechs beliebte Pivalwalsen“ věnované panu' Jose-
 fe Polavskému. (Choti ředitel pražského divadla.)

J. Duska: „Loučení“ (na slova J. K. Čimelenského)

Úmrtí Františka Sobotky řidičského učitele.

Dne 28. dubna 1935. zemřel františek Sobotka řidi-
 čský učitel v Hartovickách a bývalý řidičský učitel na škole v
 Libušatovicích. Pohřeb zemřelého konal se dne 1. května. Přes
 nepravě přeměněné počasí, bylo 1. květen r. 1935. nejstuden-
 nějším květnovým dnem za uplynulých 160 let, sice stá-
 nulo se pohřbu mimo-hasičstva, učitelstva, členů Soko-
 la, školních dětí i takové množství občanstva, jaké jenom
 v řidičských příradech na pohřbu možno vidět, líčící svěd-
 čství o lásce k zemřelému. Když po zakončení několika skla-
 dek úplnou městskou hudbou úpíčkou vynesena rakva z
 hartovické školy, roztoučil se se zemřelým okresní školní in-
 spektor Vaclav Nedbal překvapivým proslouvením, načež přechýl
 sbor učitelů okresu úpíčekého jímž zemřelý byl členem a zapěl
 „Soudní sbor, z osudu rukou“. Mohutný jímž od ubíral se
 potom až na hranici obce hartovické, kde po zastavení jímž
 rodu promluvil posmrtnou vzpomínku okresový vředlára-
 tel hasičský J. Kaspar ze Štychova, který vzpomínal činnos-
 ti zemřelého v hasičstvu kde jímž obil jako okresový vředlára-
 tel. Po něm jímž jménem učitelstva a školních dětí promlu-
 vil překvapivě učitel Věta ze Ptýně. Uvedl, že loučím se se
 zemřelým na místě, odkud je krásná výhledka na kraj, ve kte-
 rém konal své poslání učitelské. S výhledkou směřem k vel-
 kým Svatoňovicím, kde se před 56 roky narodil, na vrchy
 za kterými leží Ptýně, kde učil 21 roků, na jeho prou jímž
 sobičské žalesi, na obec hartovickou kde učil poslední 11
 roků, a za chvilu se propíše Libušatovicím, kde učil 7 roků.
 Po překvapivém proslouvením zapěl přechýl sbor učitelů „Vředlár-
 bu“ od Bedřicha Smetany, načež za hudobního před-

nesu jistě „Kde domov můj“? se pohybuji více promalu vzdalovat.

V naší obci Libuňatově zachoval si zemědělský nehybnoucí památku nejen jako dobrý a svědomitý učitel, ale i jako dobrý pracovník mimo školu. Působil po řadu let v odboru dobrodružnosti jednoty Severočeské jednak jako jednatel i jako úředník divadelního kroužku. Byl dále jedním z těch, kteří dali podnět k založení místní tělovýchovné jednoty „Sokol“ v které působil jako jednatel. Jako milovník zvířat a sám dobrý špevák stal se i eviči selmu sborového zpívání v naší obci. Dovedl nejen pracovat, ale i k práci ověřit se povzbudit. Byl i společníkem dobrým a humorným který nikoho nerozmoužil. Zkrátka, celým svým působením započal se v nehybnoucí upomínku k lepší obcání. — Buděť mu všechna přání!

Sečítání ovocných stromů.

V roce 1935 napočteno v Libuňatově

jabloní 1933,	švestek 1916,	vlašských ořešů 33,
hrušní 563,	sliv, 238,	ryblů 322
hřešní 626,	meruňek 5,	angreštů 538
višni 4,	broskví 4,	
Celkem ovocných stromů 5322 kusů		
keří 538 kusů,		

Počítání dětí v rodinách.

V roce 1935 byl ve 158 manželství následující počet dětí:

Dětek bylo v		1 rodině	
8	“	“	2
7	“	“	2
6	“	“	4
5	“	“	5
4	“	“	12
3	“	“	25
2	“	“	45
1	“	“	41
0	“	“	21

~ Nejstarší občané Libňatova n. 1935. ~

Josef Věk č. 72.	26	narozen n. 1853.	starší 82 n.	
Teichman Jan č. 70.	"	" 1853.	" 82 "	4
Alois Vtek " 112.	"	" 1853.	" 82 "	
Amalie Vilová " 117.	"	" 1853.	" 82 "	2
Julie Týlová " 56.	"	" 1855.	" 80 "	
Marie Kousová " 14	"	" 1855.	" 80 "	2
Marie Ešlerová " 17	"	" 1856.	" 79 "	
Josef Falta " 136	"	" 1856.	" 79 "	5
Eva Jiřásková " 27	"	" 1857.	" 78 "	
Karolína Elbora " 38	"	" 1857	" 78 "	
Janušek Zárstý " 95	"	" 1857.	" 78 "	
Marie Vojtěchová " 102	"	" 1857	" 78 "	
Stěpan Falta " 122	"	" 1857	" 78 "	1
Karolína Zárubová " 145	"	" 1858	" 77 "	
Vojtěch Foudal " 156	"	" 1859	" 76 "	4
Marie Týlová " 65	"	" 1859	" 76 "	
Januška Vilová " 26.	"	" 1859.	" 76 "	4
Elbri Berg " 27.	"	" 1859.	" 76 "	
Janušek Štída " 32.	"	" 1860.	" 75 "	
Antonín Věk " 36.	"	" 1860	" 75 "	
Antonín Teichman " 53.	"	" 1860	" 75 "	4
Josef Petiš " 55.	"	" 1860	" 75 "	
Josef Louček " 2.	"	" 1861.	" 74 "	4
Karel Foudal " 104.	"	" 1861.	" 74 "	
Benedikt Felber " 113	"	" 1861	" 74. "	
Janušek Flájek " 137	"	" 1861	" 74. "	
Jan Vtek " 135	"	" 1862.	" 73 "	1
Janušek Hříst " 15	"	" 1863.	" 72 "	
Anna Zárubová " 38	"	" 1863	" 72 "	5
Emilie Kábrtová " 89	"	" 1863	" 72 "	
Josefa Vteková " 135	"	" 1863	" 72 "	
Aloisie Faltová " 136	"	" 1863	" 72 "	
Jan Mikeš " 149	"	" 1864	" 71 "	
Januška Bouřková " 110.	"	" 1864	" 71 "	9
Josef Dymel " 103	"	" 1864	" 71 "	
Hynek Věk " 86	"	" 1864	" 71 "	
Josefa Vilová " 84	"	" 1864	" 71 "	
Josef Sochor " 67	"	" 1864	" 71 "	
Tušík Pěková " 29	"	" 1864	" 71 "	
Marie Bergrová " 27	"	" 1864.	" 71 "	
Marie Týlová " 7.	"	" 1864	" 71. "	
Anna Teichmanová " 53	"	" 1865	" 70 "	
Laol Jiřánek " 92	"	" 1865	" 70 "	4
Marie Faltová " 122	"	" 1865	" 70 "	
Janušek Sedláček " 77	"	" 1865	" 70.	

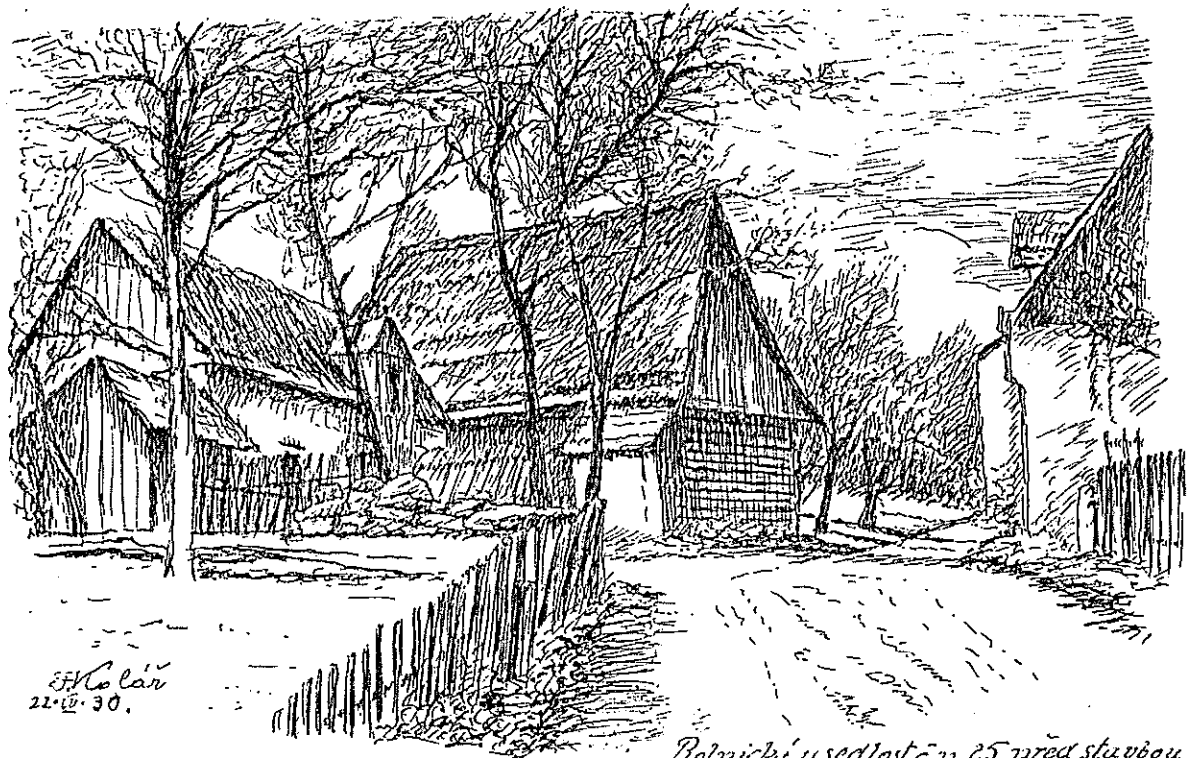
~ Starba okresní silnice ~

~ Libušatov - Maršov - Hlujč. ~

Předběhuš' jednání. V roce 1935. dokončena byla starba okresní silnice Libušatov - Maršov - Hlujč v roce 1933 započata. K této starbě došlo hlavně na nátlak obce Maršova, jejíž obecni cesty hlavně cesty po obci byly ve velmi špatném stavu. Nejprve požádal obec' maršovskou obecni zastupitelstvo libušatovské, aby nejen jeho členové nestáli proti zamýšlenému projektu, ale pokud možno tento podporovali. Nebylo vše u strany Libušatova nějakého odporu proti začatí smíšenému návrhu, ale ani evlaštního zájmu. Vzhledem k finančnímu stavu obce, a vzhledem i k lepšímu stavu obce silnice, než byla silnice v Maršově. Nebylo tedy ani jasno v jakém poměru bude muset každá účastnická obec přispět finančně na starbu.

V roce 1926. podalo obecni zastupitelstvo obce Maršova žádost na okresní správní komisi o vypracování projektu. Po několika úpravách byla konečně starba povolena, výnosem zemského úřadu č. j. 602 49/3 1932 / 45 7128/5 1932. Dne 29. května 1932 konána schůze v Maršově v hostinici Antonína Baudyše, na kterou pozváni byli zástupci obce a na které přítomni byli: vchovní rada pol. správy p. Leo Heršcher a zemský předseda p. Štákl z Fikova u Lásu Bělouhradu. Tento na schůzi vysvětlil za jakých podmínek povoluje se starba okresních silnic, a že účastnické obce musí přispět nyméně 10% celkové nákladu. Za Libušatov přítomen byl na schůzi starosta obce p. Jan Čelba č. 38. - Pokud Libušatov se týče bylo konečným usnesením se obec zaplatí 10% rozpočtu č. j. 24.000 Kč, kterou částku možno zaplatit z části i materiálem, a se výkupem pozemků provést se na náklad obce. Ve schůzi obceního zastupitelstva dne 24. června 1932 usneseno přistoupit na tuto dohodu a ujistiváno v tom smyslu podal žádost. Usneseno též, aby na starbu použito bylo kamene z obceního lesa a určena částka 13 Kč za m³ kamene jako 4. v. parsoné. Členská m³ zabraných pozemků určena ob. zastupitelstvem ve schůzi dne 25/5. 1931. a vše od 1 do 4 Kč ale hodnověrný pozemku. Dle tohoto usnesení sepsán s majiteli pozemků protokol, který této podpsali.

Ve schůzi ob. zastupitelstva dne 24. srpna 1933. usneseno provést

Š. Kolář
21. 12. 30.

Polnícké usedlosti č. p. 25. před stavbou
okresní silnice: 1934.

odhad stromů určených k poroštění. Za zdravou jabloni v plném vrcholku, značně vyspělou určená cca 50-70 Kč. Ostatní dle odhadu. Jako bledáci ustanoveni: Jan Celba starosta obce, Čestmír Vít č. 7, Antonín Klutě 49, a Oldřich Býj č. 93. Odškodní za stromy určeno následující: Čestmír Mudříkovi za 3 jabloni a 2 svěstky 90-70 Kč. Ladislav Větrovi č. p. 25. určené nebo stromy určené za stromů určené: Adolfa Dytrýchovi za 4 jabloni a 4 svěstky 180-70 Kč, Josefa Šklíba č. 96 za 6 stromů 95-70 Kč, Josefa Joudalovi č. 116 za 1 jabloni 25-70 Kč, Anně Kosičkové č. 34 za 10 svěstek 150-70 Kč, Josefa Jindrovi č. 144 za 1 jabloni 20-70 Kč, Albinu Bergovi č. 21 za 5 jabloni 75-70 Kč, Hermanu Větrovi č. 18 za 14 jabloni a 4 svěstky 340-70 Kč a Jindřicha Petřovi za 2 stromy 50-70 Kč. Celkem určeno k poroštění 66 stromů. Celková odhadní cena 1025 Kč.

Typování silnice. Stavba silnice provedena v rámci zemské silniční akce podle řádu o výstavbě okresních silnic v Čechách podle usnesení zemského zastupitelstva ze dne 15. března 1933. Projekt na stavbu silnice vypracoval se-

skvícké oddělení zemské ho. úřadu v Praze pro předchozím
zaměřením zemskými techniky pp. Ing. Hojmanem i. star.
p. a Ing. Emanuelem Koubkem, techn. horn. a sestá-
vá se z dílů. I. díl v délce 2900 k.m. v katastru ob-
ce Libušatova a Mašova, II. díl v katastru obce Mašova
a Hryje.

Délka silnice. měří celkem 4.982.50 k.metru, z čehož
případa' na Libušatov I. díl 1.113.5 k.m.
na kat. obce Mašova I. " 1.786.5 " "
" " " " II. " 840- " "
" " " Hryje II. " 1.242.5 " "

Vyměřená silnice přídavovala se poněkud staré obecní cestě,
s menšími neb většími úchytkami. Velké úchytky činila u
příbytku Františka Štrobly č.p. 32., největší pak na hostiněm
konec obce, kde za mostem zabočila silnice přítkem na
obecní pozemek sv. „ Okrada“, a potom mezi příbytky Jose-
fa Pokopa č. 98. a Josefa Řečníčka č. 82., a pod polníčkou
usedlosti Adolfa Věta č. 25., a dále zase na starou cestu. Vy-
měřením tímto byli by zmačeni postkození na svém majetku
mnohomanými majiteli chalup č. 98. a 82. Navrhováno bylo
tudíž některými členy zastupitelstva, aby byla vyměřena sil-
nice od hostince J. S. Elsnera č. 31. obloukem pod příbytek č.
96. a potom přímou linkou k Mašovu. Poukázováno na
to, že silnice byla by na sluneční straně, že ušetřena by by-
la stavba mostu, a celá silnice hot-kroší. Návrh ten
vsak vedoucím inženýrem zamítnut jako mnohem neklad-
nější.

Změna projektu. Vzhledem k tomu uvedeným důvodům
je provedením projektu jak byl vypracován postkození by byli na
svém majetku, podali majitelé chalup č. 82. Jos. Řečníček, a ma-
jitel chalupy č. 98. žádost o změnu. Mnoci členové zastupitelstva

Stará obecní cesta u č.p. 22. r. 1933.

přiklonili se k návrhu o změně, jelikož dle projektu zů-
stala by obec část staré silnice kore dovir usedlosti č. 25.
K definitivnímu rozhodnutí došlo v červnu r. 1933, kdy
prováděno bylo okresním cestním úřadem pražským Markem
konečnou vyholičkování silnice. Májitel usedlosti č. 25,
Adolf Věš, stavěl se zprvu proti návrhu aby silnice vedla ji-
ho doorem, později však vzhledem k sousedním křivě mě-
li býti proskozeni svolil ku změně pod podmínkou, že o-
hles upraví u přibýtku co bude potřeba vzhledem k nut-
ným změnám. Bylo to příměstní hnojniště křivě bý-
lo ve dvoře u silnice, dále probourání a zhotovení nových
dvíř do chléva, slápnutí chléva celého zeterými křesti-
nami a provedení vchodu ke kůlnám na jižní straně. S
návrhem tím souhlasil i přítomný inženýr Emanuel
Koubek přes to, že připomínal, že změna tato bude
dražší než stavba dle původního plánu pod stavením.
Podohodě sepsán potom protokol v hostinci Josefa Els-
nera, který Adolf Věš podepsal.

Konecni provedeni.

Dle koncecniho provedeni posela silnice u kucovanky u hostince Josefa Bugra c. 13, kde probrau znaci bich na jini strane aby se zmirnila prudka zatacka a rískol mordeni al us navdsky. Potom zšla silnice znaci na pozemek Jaroslava Nyolla c. 101, a na obecni pozemek, a minuvši potom kovanuu u c. 55, zabrala na lvo pozemek Josefa Rhuu a pozemek Hlrmána Veta c. 18, kterimuu vykasua aly jabloni. Na pravo za pibytkem c. 108, zasypáno stari koryto potoka a probopáno koryto nové pimo pms pozemek Annelie Luštkové c. 106. Nad pibytkem c. 18, stála v cesti obecni studna. Silnice zabočila celou svoji polovinou pms pozemek Klaila Ellera c. 20. Nad chalupou c. 20, posičila se na obe strany aby zšla minuvši zatacku na pozemek Anny Krosinkové c. 34, v lvo. Zabránim čimilo rozdíl silky mezi silnicí starou a novou. Znacnou ushlyku od stari učinila silnice u pibytku fcutistka Stuidy c. 32, kde minula úplne silnici starou a celou svou sil zabrala pozemek u c. 32. Nad hostincem Josefa Elsnera zabočila silnice znaci na pozemek Josefy Hlilbové c. 96, takze studna nalezající se za plotem na okraji zahrady octnila se tím ve studnu nové silnice. Studna ta slozila od nejméti majetnikuu pibytku c. 31, 32, 116, 26, 80, 69, 99, 98, 96, a 91, na zásobování vodou. Mnohé z těchto pibytku mají nyní buď vodu studnu vlastni aneb vodovod, veas pomeky jsou však na studnu tuto odkázány. Vložena tudis dohoda s majiteli jmenovaných pibytku o cenni sepsan protokol. Dle dohody byl pramen pod silnicí zaroben, pibytky betonovon deskou, a voda vedena telesnou souvou do nové zbudovane nádise pod silnicí. — Silnice zabrala dole část obecni „Ohraay“ a dole pozemek Adolfa Dykycha c. 99, takze pms tuto probiha jedna polovina silnice. Probetuvši dnu u usidlosti c. 25, minula opét úplne starou silnicí a postla-

Obrazek vesnice p. r. 1933.

veřejným způsobem čistou půdou této usedlosti, aby potom zabrala značnou část pole od usedlosti Leška Mullikova č. 64.

Navážky a prokopávky

Oproti sousednímu Masšovu, kde bylo hojně vykopáno, tehdejší materiál sbíral, bylo v Libušově hojně navážek a mizování jenom nepatrné. Největší silnice provedena od příbytku č. 108. U příbytku č. 18. mírně probáno, ale od studny u č. 20. začala stoupaající navážka. U příbytku č. 144. zvýšen most místo o 70 cm oproti starému, omylen o 130 cm. Tehdejší musela být zvýšena i navážka, což bylo ku škodě příbytku č. 20. ale zvláště příbytku Josefa Fildry č. 144. Osky- nou výš oproti starému zvýšen i most u příbytku č. 91, takže od částicové probírky u hostince č. 31. počala navážka, končící nad příbytkem č. 82. Další navážka byla naproti příbytku č. 64. zatím co na hranicích obce byla menší probírka. Největší výkop na celí tati měl 185 cm u masšovské školky, největší náryp 2 m.

Mosty.

Na silnici jsou vybudovány 4 nové železobetonové mosty o únosnosti 200q (I. třídy) a světlosti od 2 m do 3.50 m a délce 6.50 m každého mostu.

Spotřeba a cena materiálu.

Silnice je 6 m široká, šířka stěny (jízdní dráhy) 4.50 m, tloušťka vrstvy stěnové má 20 cm, a síla stěrky 12 cm. Na celé délce trati vykopáno celkem 15.385 m³ zeminy; spotřebováno 5.719 m stěnového kamene. Cena stěnového kamene v I. dílu 21.50 Kč, cena ve II. dílu 21.85 Kč za m³. Stavěbního kamene spotřebováno 982 m³ pro 25 Kč, 2846 m³ kamene stěrky pro 25 Kč a slučení kamene 14 Kč za 1 m³ tudíž 39 Kč za 1 m³ stěrky. Od dřevní kamene motorovým dricím upuštěno vzhledem k časové neamítnutosti. Kámen dodán částečně v největším množství z Barchovin, nero z obecního lesa „Oběny“ a ostatní dodán od rolníků: Josefa Pícha č. 74, Štěpána Pícha č. 30., Adolfa Vída č. 25., Josefa Feichmana č. 70. a Jana Vtla č. 59.

Písek spotřebováno na zásytku včetně jízdku stavěbního 1000 m³ pro 18 Kč. Písek na zásytku dodán na díle u katastru libušovského z lesa od č. p. 36.

Spojování silnice.

Poradil nejvyššího a nejnižšího místa vozovky má 77 m 24 cm. Největší spád má 8.25% v 3.00 km, v délce 140 m.

Dopor na stavbu.

Silnice byla vyměřena Ing. Trojanem a Ing. Emanuelem Kloubkem, vykoláčována cestním úřadem fautištem Mackem. Účetní stavěbní dozor vykonával zemský technik Ing. Kloubek od zemského úřadu v Praze, místní dozor a vedení stavby a správní agendy konal cestní úřad fautištem Mackem. Mimo to byli na stavbě zaměstnáni jako políci Dominik Capraňica z Úpice, (rodem Ital) 1 rok, Alois

Stavba z Marsovic z roku a okresni' ustav Václav Pokorný z
Trutnova v roce 1933 a 1934 po dobu trvání práce.

Dělnické mrazy.

Dělnická průměrná mraza činila 2.90 Kc, mraza
reduka 4.20 za 1 hodinu. Na mrazích bylo celkem vy-
placeno 656.096 Kč 70h.

Rozpočet na stavbu a celkový náklad.

upravený rozpočet na stavbu silnice činí:

1.) Na území obce Libušatova	235.000 - Kč
2.) " " " " " " " " " " " " " " " "	330.000 - "
" " " " " " " " " " " " " " " "	153.276 - "
3.) " " " " " " " " " " " " " " " "	226.724 - "
Celkem	945.000 - Kč

Stavbu náklad hradily:

Země Česká částkou	888.000 Kč
Financované obce " " " " " " " " " " " "	100.000 "
Libušatov	24.000 "

Ministerstvo sociální práce 20.000 "

a bytěk hradí okres. Celkový náklad činí 1.040.151,25 Kč.

V době konání tohoto zápisu zaplatila obec marsov-
ská na úhradu stavbu nákladu 80.000 Kč. Okres
žádá dotáčet 20.000 Kč s odědem na značný náklad s
podrobným srovnáním pod budovou marsovské školy a kte-
rý vznikl z vyhověno bylo marsovským občanům a na-
vá silnice vedoucí podle marsovské školy místo za chalup-
nou p. Rubáčka. Obec marsovská tváří se proti to-
mu požadavku poukazuje, že nebyli uprosomni z bude
u školy značka prokopávky a že přikročím rozpočtu má
svoji právní základe.

Změny v projektu v Marsově.

Mimo uvedenou školu změnu u chalupy p. Rubáček-
ka pod školou v Marsově, došlo i k značné změně na

na hořimém konci maršovské obce. Žádosti o změnu zardaly přičinami i k sporům mezi maršovskými občany.

Vyplacená náhrada za pozemky a stromy

Jméno majetníka	Číslo domu	Zadržáno pozemků v m ²	Cena za 1 m ²	Vyplaceno za pozemek 1/6	Počet stromů	Vyplaceno za stromy 1/6
Josef Bejgr	13.				—	
Jaroslav Nyčl	101.				—	
Jindřich Petrá	55.				2	50—
Umalie Šulťková	106.				—	
Heřman Vít	18.				18	340—
Karel Efler	20.				—	
Albin Bergr	21.				5	75—
František Teichman	37.				—	
Josef Jindra	144.				1	20—
Anna Kosinková	34.				10	150—
Antonín Ludvík	33.				—	
František Štěda	32.				—	
Josef Joudal	116.				1	25—
Josefa Šklíbová	96.				6	95—
Laolf Dykych	99.				8	180—
Laolf Vít	25.				1	
Čuěk Merslík	64.				5	90—

Uhrnem

Celkové vydaní obce na stavbu silnice:

Uhrny při stavbě.

Při stavbě silnice dostalo i k několika úmorům. Z nich větší byby: příjezd Josefa Vojtěcha z Maršova při stavbě hřbitovního mostu v Libňatově, a nebezpečný úmor Antonína Grulicha ze Sychova. Dotčený stál na vše polníka Matěje z Maršova do většího množství. Úmor naproti přibyl. Č.p. 64. se zabořil a přeorbnul a Grulich octl se pod

cementovými rovinami. V bezvědomí volně byl do přibylku Ču-
ka Mullika č. 64, kde teprve přivolaný lékař přivedl ho k vědo-
mí. Na štěstí případ vážnějších následků pro postiženého ne-
zanechal.

Najímání dělníků na stavbu.

Při stavbě silnice pokračováno bylo obecnějším na-
přímým postupem práce, a nedostatečným výkonem dělníků u-
váděných často za přecínání překročení rozpočtu. Také uvěde-
ná práce byla namnoze opouštěna, třeba pokračoval též na
okolnosti za jakých nepřijímáno dělníctvo do práce. Stavba
silnice prováděla se v době těžké hospodářské krise a spo-
jité s ní ne zaměstnaností. Dělníky do práce dodávala
sprostředkovatelna práce v Újinci, čímž dostalo se do pra-
ce hojně bývalých zaměstnanců textilních továren, na pra-
ci si těžená namnoze nevykročila. Jedna z došlých přímých přé-
kročení rozpočtu bylo nekladné provádění ušlechtilých prací
v Masově. Po zkušenostech z prvního roku prováděný dru-
hým rokem ušlechtilé práce jednodušší a i ve výběru dělní-
ků nastala úprava, takže druhým rokem postupovala pra-
ce mnohem rychleji. — Na stavbě zaměstnáno bylo r. 1933,
přibližně 140 dělníků, v roce 1934. 90 dělníků a zedníků
a v r. 1935. 10 osob.

Poškození mostu.

Silniční most v km 0,680 (u přibylku č. p. 91. v Lib-
ňatově) byl zabetonován dne 1. září 1935, a ještě téhož
dne, při sádky se prvního jízdy po novém mostě, přijel cív-
stvi zabetonovanou desku odstranit dřívěním ohnáním p.
Bedřich Seibert, obelodník vlekem č. 146. z Libňatova,
a to ve 16. hodin 20 min. odpoledne. Deska muse-
la být rozkopána a znovu zabetonována nákladem
p. Seiberta, který zaplatil částku 2.380,- Kč. Pří-
pad svojí ojedílostí způsobil hojně viselosti.

Odevzdání silnice veřejnosti.

Silnice dokončena a vdevzdána veřejnosti v červnu r. 1935. Pokorným podnikem dostalo se Libňovicu a Maršovicu spojení dobrou silnicí ke Trutnovu a ke Kralovicím Dvorem, a mimo to stavba přispěla značnou měrou i k lepšímu vzhledu obou obcí.

Počet zentourů a motorů.

V roce 1935. používáno bylo z 39 rolnických usedlostí v 25 usedlostech pohonu na elektrický proud a ve 12 usedlostech zentourů. (Pohonu na dobytí potah.)

Výměnký.

V roce 1935. používáno je na 13 rolnických usedlostech t. zvanejích výměnků. Z výměnkářů 4 žijí ve společné domácnosti s hospodářem.

Obilní monopol.

Jak zamýšleno v r. 1934. zrušen byl v tomto roce zákonem státní monopol na obchodování obilím a moukou. Obilí nahromovat a prodávat je oprávněno pouze Československá obilní společnost. V roce 1935. vydány byly majitelům pouhek výkazy na které je vázáno směnění obilí pro vlastní potřebu, jakož i prodej i nákup u obilní společnosti. Zemědělcům dostalo se značného zvýšení cen za prodání obilí což vedlo k zvýšení osivní plochy u obilnin, také rolníci vyhledávají a navazují byly vycíťování k omezení osivní plochy. Zároveň se setkali s nedostatkem.

Smrtelný úraz školáka

K magickému skonu 12 školáka Bořumila Teichmanna dostalo letosního roku. Dotyčný z dětské nerozváženosti najít láhev s neprodušným usazením vodou a karcinem na víceu. Nastal takleto hrozný výbuch při kterém střepina láhve přerážela nešťastnímu krční kůži. Při převozu do nemocnice zemřel.